

ΓΥΝΗ ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗΣ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν τόσων ἀναστατώσεων, αἵτινες κατακλύζουσι κυρίως τὴν Εὐρώπην—ἀναστατώσεων πολιτικῶν, κοινωνικῶν, ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν—ἰδοὺ ὅτι ἐπαπειλεῖται καὶ ἀναστάτῳσις ἠθικὴ. Ἐβαυκαλιζόμεθα μὲ τὴν ἡδυτάτην ἰδέαν τῶν προγόνων ἡμῶν ὅτι ὁ γάμος ἔδει νὰ θεωρῇται ὡς δεσμὸς ἀδιάρρηκτος, ὡς ἄλυσις ἣτις μόνον μετὰ τὸν θάνατον ὤφειλε νὰ ῥηχθῇ· ἀλλ' ἐπλανώμεθα, φαίνεται, καὶ διετελοῦμεν εἰς πλάνην· διότι ἀπόστολος νέος, ἀγνοοῦμεν πόθεν ἐμπνευσθεὶς, κηρύττει ὅτι πλάνη εἶναι ταῦτα· ὁ δὲ ἀπόστολος οὗτος εἶναι γυνὴ Ἀμερικανὶς, Βικτωρία Γουδχάλ καλουμένη καὶ ἐπαγγελλομένη νὰ μεταβάλλῃ τὸν φυσικὸν ροῦν τῶν πραγμάτων. Ἀφοῦ ἐκήρυξε τὰ δόγματά της εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, τῇ χώρᾳ τῶν παραδόξων, ἀφίκετο ἀρτίως καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐννοεῖται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τὰ δὲ δόγματά της τόσων ἀλλόκοτα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀμερικῇ ἐθεωρήθησαν, ὥστε οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ κηρυχθῇ ὁπαδὸς της.

Ἰδωμεν ἐν πρώτοις ποῖα ἡ γυνή.

Ἡ Βικτωρία νεωτάτῃ συνῆλθεν εἰς γάμου κοινωνίαν πρὸς ἄνδρα βάνανσον καὶ φιλήδονον· φαίνεται δὲ ὅτι ὑπέστη τόσα, ὥστε ἀπεστράφη τὸν γάμον καὶ διαζευχθεῖσα ἤρξατο ἀληθοῦς σταυροφορίας κατὰ θεσμοῦ, ὅστις, κατ' αὐτὴν, εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν δεινῶν ἃ ὑφίσταται ἡ γυνὴ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις κοινωνίαις καὶ ἅτινα ἐπέφεραν τὴν δυστυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ πολυκύμαντος βίος τῆς κυρίας Γουδχάλ ἐκτίθεται διαφοροτρόπως ὑπὸ τῶν ὁμοεθνῶν της. Κατὰ τινες εἶναι ἄγγελος οὐρανόθεν πεμφθεὶς ὅπως χειραφετήσῃ τὰς γυναῖκας ἀπασῶν τῶν χωρῶν ἐκ τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ τῶν ἀνδρῶν· κατ' ἄλλους δὲ εἶναι δαίμων ὑπερασπιζόμενος δημοσίᾳ τὰ διεφθαρμένα ἥθη τῶν ἀγρίων τῆς Νοτίου θαλάσσης, τὴν κοινογαμίαν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι εἰς γάμου κοινωνίαν πρὸς οἱ-

ονδήποτε καὶ κατὰ βούλησιν. Καὶ ὅμως ἡ κ. Βικτωρία ἐκ τῆς φυσιογνωμίας της φαίνεται ὅτι ἀποκρούει τὰς ὁλεθρίας ταύτας κατηγορίας. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι εἰσέτι νέα, ἔχουσα συμπαθητικὴν φυσιογνωμίαν, πρᾶον τὸ ἦθος, ἀνάστημα ὠραῖον, ὠραίους ὀφθαλμοὺς καὶ μεγάλην εὐγλωττίαν. Ἡ εὐφράδειά της, ἡ μόνον ἐν Ἀμερικῇ ἀπαντωμένη, οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐλκύῃ ἀκροατήριον· ἐπὶ ἱκανὸν δὲ χρόνον περιῆλθεν (ἐννοεῖται ἀφοῦ διεζεύχθη) διαφόρους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, κηρύττουσα δημοσίως τὸ προσφιλὲς θέμα ὅπερ ἀπασχολεῖ αὐτὴν, ἥγουν τὸ περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἢ τοῦ γάμου. Καὶ ποῦ μὲν ἐσυρίχθη, ἐφενάκισθη, ποῦ δὲ ἐπευφημήθη· οὐχ ἥττον ἡ γυνὴ καρτερῶς ὑπέμενε πᾶσαν ὕβριν, πᾶσαν προσβολὴν, πάντα ἐξευτελισμὸν καὶ ἐπεδίωκεν ἀντὶ πάσης θυσίας τὸν σκοπὸν της· ἀλλὰ περιστατικὸν σκανδαλῶδες, ἡ δίκη τοῦ ἱερέως Μπήτσερ, κατηγορουμένου ἐπὶ διαφθορά, ὤφειλε νὰ περιορίσῃ τὴν κυρίαν, διότι μέγα ἐκ τῆς δίκης ἐκείνης παρήχθη σκάνδαλον, ὅπερ θ' ἀπεδεικνύετο μέγιστον ἂν ἐξηκουλεύθει τὸ κήρυγμα. Τότε δὲ ὁ ἐκατομμυριοῦχος Βανδερμπίλδ, ὅστις μόνην ἀναγκαίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀρετὴν θεωρεῖ τὸ θάρρος, ἀδιάφορον ποῖον τὸ κατέχον τοῦτο φῶλον, προέτεινε τῇ κ. Γουδχάλ νὰ συναιτερισθῇ πρὸς τὴν ἀδελφὴν του Τεννὴ Κ. Κλαφλὶν καὶ ν' ἀνοίξωσιν εἰς Νέαν Ὑόρκην κατάστημα τραπεζιτικὸν καὶ συναλλαγῶν.

Πρῶτον ἤδη ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς σύστασιν τοιοῦτου καταστήματος, ὅπερ ἔβριθε πελατῶν, προσερχομένων ἐκ τε περιεργείας καὶ ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν παρείχε τὸ ὄνομα τοῦ Βανδερμπίλδ, τοῦ πλουσιωτέρου τραπεζίτου ἀπάσης τῆς Ἀμερικῆς. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως, ἐνσκηψάσης μεγίστης ἐμπορικῆς κρίσεως καὶ τῶν συναλλαγῶν μὴ εὐοδουμένων, αἱ ὠραῖαι τραπεζίτριαι ἐκλείσαν τὸ κατάστημά των καὶ ἡ Βικτωρία ἀνέκτησε τὸ πρῶτον θάρρος της, ἤρξατο δὲ πάλιν διδασκούςα καὶ ἐκδίδουσα τὴν ἐφημε-

ρίδα της, διότι ἦν καὶ δημοσιογράφος, καὶ παρουσιάσθη τολμηρῶς πάνυ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὴν προεδρείαν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ οὐδὲν φαίνεται παράδοξον, οὐδ' ἄπορον· δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι θέλει, νὰ πράξῃ ὅ,τι βούλεται· διὸ ἡ Βικτωρία προσελθοῦσα εἰς τὴν Γερουσίαν ὠμίλησεν εὐσταθῶς λίαν, ὅπως ἀνὴρ, περὶ τῶν δικαιωμάτων της τοῦ ν' ἀνακηρυχθῇ πρόεδρος τῆς μεγάλης δημοκρατίας. Ἡ τόλμη αὕτη τόσον ἤρρεσεν εἰς τινὰς, ὥστε ἀμέσως συνέστη Σύλλογος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν της, ὁ Σύλλογος δ' οὗτος ὑφίσταται εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Βικτωρία. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξηγημένων, οἱ λοιποὶ ἐγέλασαν καὶ γελῶσι διὰ τὰς γελοίας καὶ ἀτόπους ιδέας τῆς γυναικός.

Ἡ κυρία Βικτωρία, θέλουσα βεβαίως νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τῶν Εὐρωπαίων, ἀφίκετο ἄρτίως, ὡς προείπομεν, καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ δ' ἀφίξις της, μάλιστα ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ὅτε τόσα ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἀνακυκλῶνται θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα, κατετάραξε τινὰς, παραλόγως βέβαια. Ἐκήρυξε δὲ εἰς Νόττιγγαμ καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιωδῶς. Ἐπίσης ἐνθουσιώδους ἔτυχεν ὑποδοχῆς καὶ ἐν Μαγχεστρίᾳ, ὅπου ἐξέθηκε τὰς ἀρχάς της περὶ τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἀπαραδιάστου ἔρωτος. Τὸ πρωτότυπον τῶν ιδεῶν, ἐκθεταμένων μάλιστα ὑπὸ γυναικός, βεβαίως προσεκάλεσε χειροκροτήσεις πολλὰς· ἀλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς ταχέως θὰ παρέλθῃ. Ἦδη ἡ κυρία Βικτωρία μέλλει νὰ διδάξῃ ἐν Λονδίνῳ· ἀλλὰ προβλέπεται ὅτι θ' ἀποτύχῃ.

N. Γ.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΩΝ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Ἐν Λονδίνῳ συνήλθον κατ' αὐτὰς ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐξ Ἰταλίας, Βελγικῆς Γαλλίας, Δανιμαρκίας, Αὐστρίας, Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου καὶ ἐκ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς οἱ βιβλιοφύλακες τῶν κυριωτέρων βιβλιοθηκῶν, μάλιστα τῶν λεγομένων τοῦ λαοῦ, ἵνα συνδικασθεθῶσι περὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῶν βιβλιοθηκῶν, περὶ τῶν καταλόγων αὐτῶν καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων· νομίζομεν δὲ καλὸν νὰ παραθέσωμεν πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην.

Ἡ ἰδέα τῆς συγκαλέσεως συνόδου ἐν ἧ νὰ συζητηθῶσι πάντα τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν σύστασιν δημοσίων βιβλιοθηκῶν, εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἐπέκτασιν τούτων, κτλ., ἐγεννήθη ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ἡ δὲ πρώτη σύνοδος συνήλθεν ἐν Φιλαδελφείᾳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Τὰ ἐκ ταύτης ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα καὶ τὸ προσγενόμενον καλὸν διὰ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν παντοίων γνώσεων ἐν Ἀμερικῇ, ἔπεισαν πολλοὺς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ συγκαλέσωσιν ἐν Λονδίνῳ σύνοδον, εἰς ἣν νὰ προσκληθῶσι καὶ οἱ ξένοι βιβλιοφύλακες ἢ διευθυνταὶ βιβλιοθηκῶν· ὠρίσθη δὲ τὸ κατὰστημα τοῦ Ἀγγλικοῦ Πανακαδημαίου ὡς μέρος εἰς ὃ ἔμελλον νὰ συνέλθωσιν οἱ σοφοί.

Τὸ Ἀγγλικὸν Πανακαδῆμαιον ἰδρύθη τῷ 1805 ὑπὸ διαφόρων διὰ συνδρομῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς φυλογίας καὶ διάδοσιν τῶν ὠφελίμων γνώσεων. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει εὐρυτάτη αἴθουσα χρησιμεύουσα ὡς βιβλιοθήκη καὶ περιέχουσα 60,000 τόμους, παρὰ ταύτη δὲ ὑπάρχει καὶ ἄλλη βιβλιοθήκη (*Circulating Library*) ἥτις ὑπὸ τινὰς δόρους δανείζει τοῖς βουλομένοις μέχρι τσα-